



Les pedres de l'escola comencen a trontollar amb tanta força, que els morts del cementiri es desperten espantats. En Glotis, en Miop, en Pep i els altres monstres cauen del llit.

Somnolents i amb els ulls mig tancats, els alumnes s'afanyen a pujar al tren fantasma que els portarà a la part més elevada de la mansió: una torre molt alta des d'on és possible agafar els estels només allargant els braços.

Fins i tot els voltors que hi viuen tenen vertigen!



El senyor Exprés, que és un tren fantasma, sembla que no té gaire pressa. En veure els monstres, diu entre esbufecs:

—Què us passa? Per què teniu tanta pressa? És que mai no us han ensenyat a arribar tard?



Les portes del tren continuen tancades una bona estona.
La Coral·lina, la nova alumna, s'acosta al grup tímidament.



El senyor Exprés felicita els últims
passatgers que arriben amb retard
tocant el seu craniclàxon. I, tot seguit,
comença una carrera esbojarrada.

